

200 års jubileet for Norges Grunnlov

***Denne brosjyren er sendt
H.M. Kongen,
Stortingspresidenten,
Stortingets representanter,
alle Statsråder***

Oktober 2013

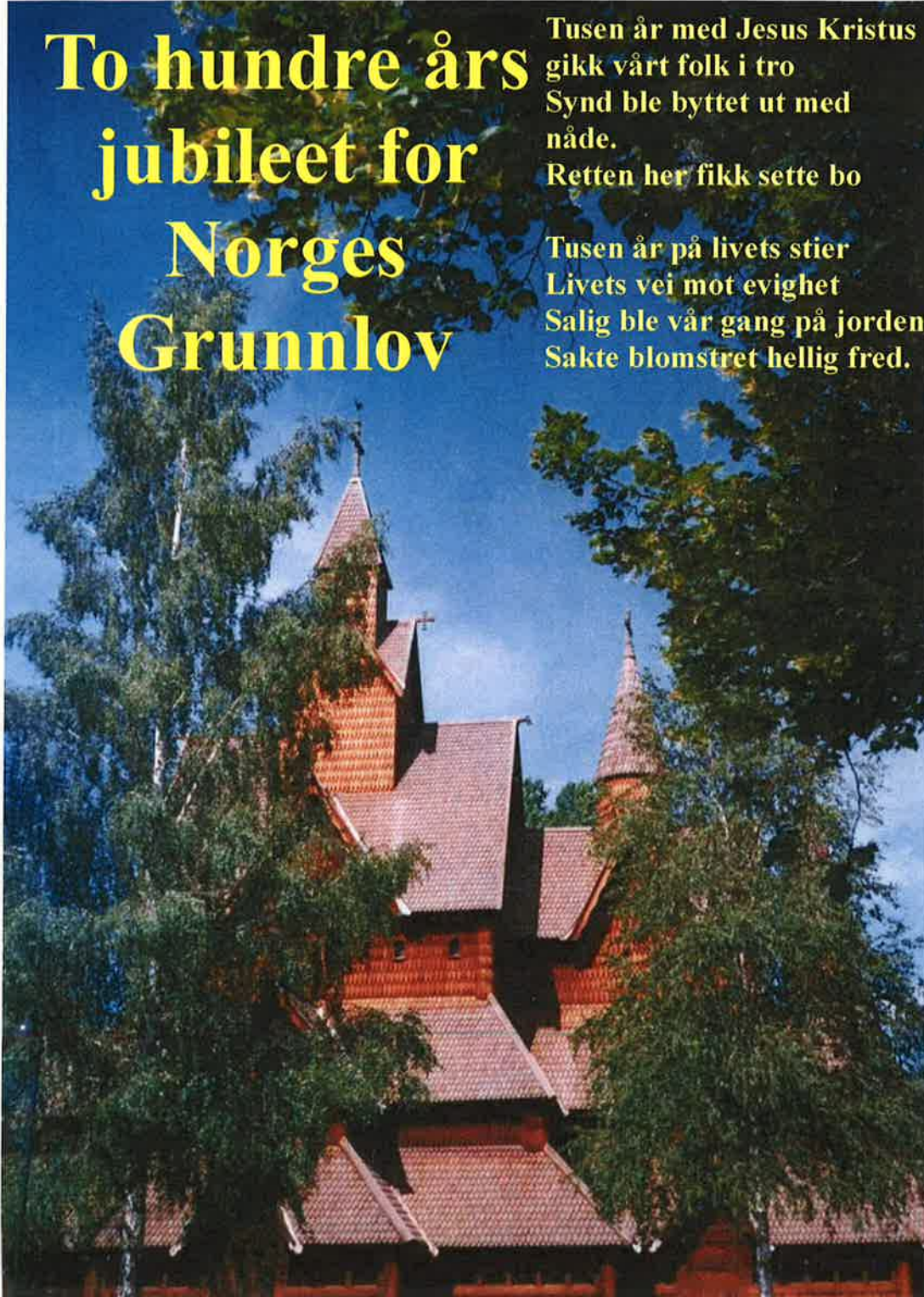
Brosjyren kan fritt distribueres

To hundre års jubileet for Norges Grunnlov

Tusen år med Jesus Kristus
gikk vårt folk i tro
Synd ble byttet ut med
nåde.

Retten her fikk sette bo

Tusen år på livets stier
Livets vei mot evighet
Salig ble vår gang på jorden
Sakte blomstret hellig fred.

Norges Frigjøring

Jørgen Løvland og 1905

JØRGEN LØVLAND 1848 - 1921

Over i midten: Jørgen Løvland. T.v: hjemmet hvor han voks opp. T.h. Her gjette han og skreiv inn i bua: "Les og vex." Men med evangelisk-luthersk linje i samfunn og menighet.

Tid og vete var like tid, vandra påfotring var bane.

(Portr. af G. T. Thorslussen, Drammen.) Hans Nielsen Hauge (1781 - 1842)

Var det Gud's mening at han skulle som det utroste det lyst og livet senere at den vaker han hadde tjene?

Over t.v.: Hans Nielsen Hauge mottar kallet i 1796 — senere i fengsel fra 1804.

Av
Jørgen
Høgetveit

Over t.v. Kirkedøren med Luthers 95 teser og Gutenbergpressen som spredte Ordet ut i verden
Under: Sentrale deler av Evje og Homnes kommune med Otra, Fennefossen hvor haugianerne hadde sitt senter

STORTINGSPRESIDENT JØRGEN LØVLANDS TALE TIL KONGE, STORTING OG REGJERING I RIKS- FORSAMLINGENS SAL PÅ EIDSVOLL MAI 1914

17.

Majestæt!

Mine herrar, tingmennar og riksraader!

Kjære medborgarar!

Her og idag for 100 aar sidan sette det norske folket seglet under den grunnlovi, som var ferdug dagen fyrr, med aa velja sin eigjen konge og dermed kunne gjera for al verdi, at no stod Norigs gamle rikje atter fullskjipa og tok romet sit att millom dei sjølvstendige, frie og sjølvstyrde rikje.

Her og idag.

Det var Norigs store Magna Charta Libertatis, som vart kunngjort av det suveræne folk.

Idag for 100 aar sidan.

Dette er den største og fagraste minnestund me hev upplivt.

Me ser dei for oss idag her i salen: Her stod Georg Sverdrup, der sat Christie og neddyver benkarne sat dei 110 andre folksens sendemennar.

Dei spyr:

Den arv me gav dykk, — korleis hev Di vakta han, korleis hev Di brukt han?

Og Gud skje lov! Me kan hugheilt møta fram til reikneskap.

Liksom kong Christian Frederik og sidan Christie og hans Storting fekk berga grunnlovi gjennom dei store vandar og faarar i 1814, soleis hev folk og ting sidan varna og verga henne mot aatak, mot vrang tyding og mot misbruk, og me hev tekji burt dei telleggi og dei brigde ho fekk med unionen. So grunnlovi av 17de mai er gjeldande idag, er enno det store fridomsbrevet for kongerikjet Norig.

Grunnlovi var som eit ungt og friskt tre med rik grokraft, som Eidsvollstinget planta i Norigs jord.

Og treet hev vakse. Det fulle folkestyret hev kome fram i parlamentarismen og i den aalmenne røysteret for karmennar og kvenmennar. So treet stend no med djupare og vidare røter, med sterkare stamme, med høgare og breidare krana og med rikare blom og frukt.

Grunnlovi hev vakse seg saman med folket og folket med henne. Og såman hev dei vakse baade etter tidarhøvi.

President Sverdrup sagde her: «Gjenreist er altså inden Norges enemerker Norges gamle kongestol.»

Me veit at denne kongestolen um hausten vart flutt ut av landet og sjeldan ei kort stund var her heime, og me veit at somtid sette der seg ein «unionskonge» i stolen og styr de rik j et «utan raad av norsk mann».

No er kongestolen flutt heimatt til kongebyen ved Foldenf jorden, og i denne stund sit Norigs konge med sit raad av norske mennar her i salen.

Det heile Eidsvollswerk, grunnlovi og Norigs fulle sjølvstøda er livande, «so naar federne sjaa at paa jordi, dei kann kjenna sit folk og sit land.»

Men dagen er inkje berre ein minnedag og ein reikneskapsdag. Han talar sterkt og aalvorsamt um vaare oppgaavur og vårt andsvar: han kallar oss til aa akta og varna Eidsvollswerket i dei komande tider og paa same tid rydja og dyrka, bøta og byggja rikjet til større magt og vyrndad, til rikare folkelukka og hugnad i alle heimar i by og bygd, so dei som møter her um 100 aar kan vitna um enndaa større vokstr og framgong i alle leider.

Me takkar federne for grunnlovi og me takkar dei for den tru og lit dei hadde til folket og til framtidi.

Dei trøystad allstøtt til forsynet og til den retferdige sak. Deira tru er inkje sviki. Gud hev halde si hand yver Noreg i 100 aar.

Gjøv anden fraa Eidsvollstinget altid maa vera livande i det norske folket! Me samlar oss i den gamle bøni:

Gud signe fedralandet! **Henta frå ”Menn og Minner frå 1905” Gyl-dendal. Torkjell J. Løvland**

* * *

Grunnlovens basisparagraf er nå endret fra/til

§ 2. Den evangelisk-lutterske Religion forbliver Statens offentlige Religion. De Indvaanere, der bekjende sig til den, ere forpligtede til at opdrage sine Børn i samme. ”Kjernepunktet ”evangelisk — luthersk” er nå forandret til ”kristen humanistisk” som man gjorde i Skoleloven på vei mot fjerning av kristendomsfaget i norsk skole.

Av sentrale personer i Norge var det kun Kong Harald som protesterte mot endringen av §§ 2 og 4. Konf. Finn Jors bok: ”Kong Haralds Nei”!

Gud signe vårt dyre fedreland

Vårt heimland i myrker lenge låg,
og vankunna ljuset geymde.
Men Gud, du i nåde til oss såg,
din kjærleik oss ikkje gløymde:
Du sende ditt ord til Noriga fjell,
og ljøs yvør landet strøymde.

Og Norig det ligg vel langt i nord,
og vetteren varer lenge;
men ljuset og livet i ditt ord
det ingen kann setja stenge.
Um fjellet er høgt og dalen trong,
ditt ord heve då sill gjenge.

So blømde vårt land i ljøs og fred,
det grodde so grønt i ilder.
Men atter seig natt på landet ned
med trældom og tunge ilder.
Og folket det sukka etter ljøs,
og du lyste upp umslider.

Og morgonen rann, og myrkret kvarv,
som lenge vår lukka skygde.
Du atter oss gav vår fridoms arv
og honom i trengsla trygde.
Du verna vårt folk og gav oss fred,
og landet med log me bygde.

Vii Gud ikkje vera bygningsmann,
me låfengt på huset byggja.
Vii Gud ikkje verja by og land,
kann vaktmann oss ikkje tryggja.
So vakta oss, Gud, so me kann bu
i heimen med fred og hyggjal

No er det i Norig atter dag
med vårsol og song i skogen.
Um sædet enn gror på ymist lag,
det brydder då etter pløgen.
So signe då Gud det gode såd,
til grøren ein gong er mogen!

E. Blix.

Vii Gud ikkje vera bygningsmann,
me låfengt på huset byggja.
Vii Gud ikkje verja by og land,
kann vaktmann oss ikkje tryggja.
So vakta oss, Gud, so me kann bu
i heimen med fred og hyggjal

No er det i Norig atter dag
med vårsol og song i skogen.
Um sædet enn gror på ymist lag,
det brydder då etter pløgen.
So signe då Gud det gode såd,
til grøren ein gong er mogen!

E. Blix.

Andante. 76. F. Weyse.

Gud sig - ne vårt dy - re fe - dra - land og

lat det som hagen blø - mal Lat ly - sa din fred frå

fjell til strand, og vin - ter tor vår - sol re - mal Lat

fol - ket som brø - der sa - man bu, som

Fremdeles lyses velsignelsen ved denne sangen over hele Norge når sangen synges på NRK P1 hver søndag morgen like før kl. 7. Men det har kostet mange runder for å få beholde den der, som et overveldende flertall av det norske folk ønsker.

Tusen år med Jesus Kristus

Tusen år med Jesus Kristus
gikk vårt folk i tro.
Synd ble byttet ut med nåde,
retten her fikk sette bo.

Tusen år på livets stier
livets vei mot evighet
salig ble vår gang på Jorden
sakte blomstret hellig fred.

Hedenskapets mørke ruget
fram til tusentall,
kampen stod på Stiklestad
stort ble mannefall.

Mørkemaktene de seiret
stod mot Kvite Krist
dog i nederlaget
vant vår Gud for visst.

Gud han dog sin allmakt viste
gjennom nederlag til seir.
Olav falt, men synd ble sannet
nåden til vårt folk fant vei.

Mosterretten den ble festet
rom det ble for Olavs tro,
rett og fred og sannhet kysset
Norges før så øde jord.

Blotingen tok slutt på Tinget,
træler løstes og slapp fri.
Kristi frihet kom til sjelen
syndetræl fikk liv som vi.

Mannen fikk nå kun en kone,
frillelivet det tok slutt,
paradisets glade toner
ble en pike og en gutt.

Før man sloss om kongens
trone, nå tok over - ekte sønn,
han var rette sønn av faren,
fred ble landets sikre lønn?

Høvdingen som tok mot barnet
før på dødens kne, nå ble barn til
livet reddet, for han kunne leve,
kunne be.

Nå han så det skjønne under,
skapt av Gud for folk og land,
gav han livet det til eie
døpte det i dåpens vann.

Tegnet ble på bryst og panne
korsets merke underbart,
signet til Din store ære,
navnet Ditt - det sannhets pant.

Fast til Kristus nå vi bindes
ved Guds Ord og bønn,
Gamle Adam kraftig druknes
i Guds dåp så skjønn

Nye gen`rasjoner skapt
ser mot korset hen,
friheten i Kristus Jesus
ble det sanne hjem.

Folk som følger Kristi fane
må til verden gå,
hedninger må skue lyset
mange fikk vi nå.

Fredens fyrste, sakte, sakte,
bar sitt lys til mange sinn,
mørkemaktene fikk vike,
der hvor Herren selv kom inn.

Nok et nådemiddel ga Han,
til vår arme sjel,

nattverdsbordets store glede,
løst ble jordens bundne træl.

Herren ga oss nattverdstunden
med sitt kjød og blod,
sjelene fant evig hvile
i den sanne trygge tro.

Slik Hans Rike - alltid kommer
daglig til oss ned.
Ordets kraft det stadig skaper,
hellig liv og hellig sed.

Vi ble de - som Ordet gjorde
ikke usann - svikets sønn,
vi Han søkte - dag og natt,
inderlig i troens bønn.

Regn og sol og grøde,
godt og tjenlig vær,
ga du til oss alle,
råd til all vår gjerd.

Hyrdene Du ga oss,
lærte - levde vel,
tjente oss med Ordet,
tjente ei seg selv.

* * *

Vi gikk inn med Kristus,
fram i tusen år.
Hvordan blir vår framtid,
når vi fra Ham går?

Vi gikk inn med Jesus,
gikk i tusen år,
ledet daglig - herlig,
legt ved Jesu sår.

Nå mot neste tusen,
hva skal skje her Nord,
skal vi Herren tjene,
helt med Herrens Ord?

Mørket - siger inn i landet
hedenskapets skikk,
tar vårt hjem og kjære barn,
frukt blir uro, rus og drikk.

Kun det land og rike
som deg tjene vil,
får Guds fred - velsigning,
hører arven til.

De som ei vil tjene,
skal til grunne gå,
som profeten sa det,
vil hans dom oss nå.

Dog Hans lys vi skuer,
der det en gang rant,
snart Han kommer til sitt folk,
med Sitt lys - helt sant.

Derfra lyset flommet
hele kloden rundt,

også til vårt Norge
gjorde folket sundt.

Nå skal Han oss hente,
som på Sønnen tror,
når Han står på skyen,
hersker med sitt Ord!.

Da skal hver en tunge
hvert et stivnet kne,
synke ned for Herren
uten bønn - få be!

Opp av graver kommer
de som sovnet hen,
Nå med jubel skuer
- sitt Jerusalem

Kongesønnens bryllup
ved det store bord,
evig eies livet,
skapt av Herrens Ord!

**Koklebygda under Faret den
7.8.1999.**

Jørgen Høgetveit

Etter vekkelsen

ved Pavoo R. i Finland, Lestadius i Nord, Rosenius i Sverige , Hans Nielsen Hauge i Norge og god menn i Danmark, ble det slutt på de lange og blodige krigene mellom broderfolkene i Norden. Det ble “Det fredelige hjørne av Europa.” “Saltet og lyset” hadde gjort sin gjerning.

Koklebygda april 2000
Jørgen Høgetveit

(Diktet ble skrevet til stormøtet i Alta (støtte til Lyngmo) med bakgrunn i at de lutherske kirker har gitt opp rettferdiggjørelseslæren overfor katolikkene - selve hjertesaken i protestantismen og vekkelsesarven. Man øyner et håp i kampen som foregår i Nordlysets land, blant de gamle lutherske bevegelsene på Nordkalotten.) * britisk utenriksminister 1914 **Be over 2. Krønikerne 20**

Lysene slukkes nå over Europa

«Lysene slukkes nå over Europa», *
ød'lagt til grunnen - rettferdighets
verk. Sprengt er nå freden - bygget
av troen murer av samhold som
gjorde den sterk.

Bibelens budskap er plukket i stykker, innbilske, hovmodige av menneskemakt, Barna får stener og døende giften, borte er brødet og vintreets saft.

Vend da tilbake ò arme fortapte,
vend dog tilbake til Fredsfyrstens
hus det som Han skapte - den evige
bolig, full av forsoning og lov-
sangens brus.

Kanskje skal lyset flamme her nord-
fra himmelens nordlys i natten gir
tro, at det fra himlen -og kampen
kan komme, lys fra det høye som
sjelen gir ro.

Gratisbrosjyrer fra AKF/Krossen Media:

1. Tusen år med Jesus Kristus
2. Løft flagget høyt, - - -
3. Troen, nåden og Ordet alene
4. Det norske hus og vår felles -
5. Norges rettskilde er Bibelen
6. Jørgen Løvland
7. Ordets og Norges frigjøring
8. H.N. Hauge kort biografi

Du kan få dem tilsendt gratis til utdeling. Du betaler bare frakt. Se neste side.

Vil du lese mer og fyldigere stoff så søk på: www.Kommentar-Avisa.no

Eller bestill LYS m./Morsdagsheftet på

AKF Pb. 196. 4734 Evje eller på e-mail: akf-evje@online.no

Brosjyrene er utgitt av AKF, Evje

Ja vi elsker dette landet

Tre sentrale vers i vår tid

V. 2: Olav på det landet malte — korset med sitt blod.
Fra det høye Sverre talte - Roma midt i mot

V. 7: ”Norske mann i hus og hytte, takk din store Gud. Landet ville han beskytte skjønt det mørkt så ut. Alt hva fedrene har kjempet, mødrene har grett, har den Herre stille lempet, så :/: vi vant vår rett.://

V. 8: Ja, vi elsker dette landet, - som det stiger frem, furet, vær-bitt over vannet, med de tusen hjem. Og som fedres kamp har hevet, det av nød til seir, også vi når det blir krevet, for :/:dets fred://: slår leir.

Les Heb 13 og be med oss over 2. Krønikerne 20

Tempo di marcia. R. Nordraak.

Ja, vi el-sker det-te lan-det, som det stil-ger
frem fu - ret, vær - bitt, o - ver van-net,
med de tu - sen hjem, — el-sker, el-sker det, og
ten-ker på vår far og mor og den sa-ga-nalt som
cresc.
sen-ker drømme på vår jord, og den sa-ga-nalt som
sen - ker, sen - ker drøm-me på vår jord.

Dette landet Harald berget / med sin kjemperad,
dette landet Håkon verget / medens Ølvinnd kvad;
Olav på det landet malte / korset med sitt blod,
fra dets høie Sverre |; talte |; Roma midt imot.

Bønder sine øsker brynte / hvor en hær drog frem;
Tordenskjold langs kysten lynte, / så den lystes hjem.
Kvinner selv stod op og strede, / som de vare menn;
andre kunde bare grede, / men |; det kom |; igjen!

Visstnok var vi ikke mange, / men vi strakk dog til,
da vi prøvdes nogen gange / og det stod på spill;
til vi heller landet brente / enn det kom til fall;
husker bare hvad som |; hendte |; ned' på Fredrikshald!

Hårde tider har vi døiet, / blev til sist forstøtt;
men i verste nød blåøiet / frihet blev oss fadt.
Det gav faderkraft å bære / hungersnød og krig;
det gav deden selv sin ære / — og |; det gav |; forlik.

Pienden slitt våben kaset, / op visiret for,
vi med undren mot ham hastot; / til han var vår bror.
Drevne frem på stand av skammen / gikk vi søderpå;
nu vi står tre brødre sammen, / og skal |; sådan |; stå!

Norske mann i hus og hytte, / takk din store Gud!
Landet vilde han beskytte, / skjønt det mørkt så ut.
Alt hvad fedrene har kjempet, / mødrene har grett,
har den Herre stille lempet, / så |; vi vant |; vår rett.

Ja, vi elsker dette landet, / som det stiger frem
furet, vær-bitt over vannet, / med de tusen hjem!
Og som fedres kamp har hevet / det av nød til seir,
også vi, når det blir krevet, / for |; dets fred |; slår leir.

Bjørnson.

Kristenretten har vært kjempet fram fra Moster i 1024, til Stiklestad i 1030 til Gulatingsloven 1350 og Eidsvoll i 1814. Hva nå etter at Grunnlovens § 2 og andre viktige §§ er forandret eller fjernet? Svaret og kampen er din for Norges fremtid.

Ved korset skal vi seire!

Løft korsets fane høyt

Løft flagget høyt -
det gamle korsets fane
Så fritt det vaier -
over Norges land.
I rødt og blått
og renhets farge
I grønne lier—
over vårblått vann

Fra fjord til fjell -
vår frihetsjubel toner
Et Ja, - vi elsker dette
fedreland
Hvor fedrene
ga frihetslover
Et Grunnlovsvern -
om kvinne og om mann.

Et frihetsverk -
med Kristus i vår midte,
En evangelisk arv -
og Guds verdi.
Et ordnet liv -
i helg og virke,
en velstand
ingen drømmer tør utsi.

For dette -
og for sjelens store frelse
I dag vi takker
Han som ga oss alt:
Frihet med korset Sitt
har vunnet,
og blodet rødt
i flagget vårt har malt.

Løft korsets fane høyt

Jørgen Høgetveit

Løft flagget høyt det gamle korsets fane Så fritt det vaier over Norges land.
I rødt og blått og renhets farge I grønne lier— over vårblått vann

Fra fjord til fjell - vår frihetsjubel toner
Et Ja, - vi elsker dette fedreland
Hvor fedrene ga frihetslover
Et Grunnlovsvern - om kvinne og om mann.

Et frihetsverk - med Kristus i vår midte,
En evangelisk arv - og Guds verdi.
Et ordnet liv - i helg og virke,
en velstand ingen drømmer tør utsi.

For dette - og for sjelens store frelse
I dag vi takker Han som ga oss alt:
Frihet med korset Sitt har vunnet,
og blodet rødt i flagget vårt har malt.

På Bildøy Bibelskole feiret man 17. mai og gledet seg over den nye sangen i disse kamptider — og takken kom med følgende ord som burde inspirere flere til å la det synges over hele Norge for å takke og fastholde vår bibelske frihetsarv og vårt Frihetsbrev Grunnloven:

"Takk at vi fikk bruke sangen din på festen den 17. En flott sang med en nydelig "majestetisk melod. --- Den har jo en nydelig tekst." Mvh Edvard Foss.

Kopier gjerne siden og del den videre

Tekst og melodi er skrevet av Jørgen Høgetveit. Noter og utsettning for fire stemmer er av Sondre Olsen

